

»Forskningen ger en ökad drivkraft«

Den första september börjar Ann-Sofie Backman att forska på heltid i fem månader.

Tidigare har hon gjort kortare avbrott för forskning i sitt arbete som akutläkare. Som småbarnsförälder uppskattar Ann-Sofie Backman forskarutbildningens flexibilitet, i förhållandet till den strikt schemalagda verksamheten på en akutmottagning.

■ – Det ska bli otroligt skönt att kunna koncentrera sig på forskningen på heltid, säger Ann-Sofie Backman, till vardags ST-läkare i Södersjukhusets akutläkarprojekt.

Trots att hon bara delvis känner igen sig i TCO-undersökningens resultat tror hon att de speglar verkligheten för många. Till exempel att det är vanligt med dåligt stöd från institutionen.

Under grundutbildningen var Ann-Sofie Backman under ett halvår knuten till ett forskningsprojekt på en preklinisk institution.

– Där satt jag på kvällstid och kände inget som helst samband med det övriga som hände på institutionen och hade sporadisk kontakt med handledaren.

Det projektet rann ut i sanden.

Ann-Sofie Backman, som sedan något år tillbaka ingår i ett kliniskt forskningsprojekt på Södersjukhuset, säger att forskningen för henne innebär en annan intellektuell utmaning än kliniken. Bland annat för att få hantera och lösa långsiktiga frågeställningar på ett annat sätt än i det dagliga akutläkarjobbet.

– Det ger en ökad drivkraft och en *Ann-Sofie Backman forskar på patienters val av akut vårdenhet.*

kick att lära sig mer.

Just det tror Ann-Sofie Backman gör att många ser forskning som ett privilegium och därför lätt accepterar andra villkor än för andra arbeten. Det gäller inte minst ekonomin.

– Jag tycker man skulle ha en lön som är likvärdig den för det kliniska arbetet, för man lägger ner lika mycket energi på forskningen.

Ann-Sofie Backman säger att hon har haft tur med både handledare och projektgrupp, något som hon till och med betraktar som viktigare än själva ämnet. Men även om den institutionen som Ann-Sofie Backman är knuten till enligt henne är tillmötesgående så är också hennes forskargrupp beroende av vad hon producerar. Något som ibland kan

kännas både pressande och ge dåligt samvete.

– Data är färskvara och det som producerades för ett år sedan är redan gammalt, därför har jag varit tvungen att gå in ibland även under min föräldraledighet.

Ann-Sofie Backman är emellertid inte alls orolig inför hur de kommande fem månaderna ska gå att kombinera med livet som småbarnsförälder. Nej, då är tanken på kombinationen av forskning och ST-utbildning mer oroande

– Forskarstudierna är viktiga men jag vill inte förlora de kliniska kunskaperna, de försvinner snabbt. Och jag skulle önska någon typ av mentor som kunde ge stöd och synpunkter på hur man lägger upp en karriär som innehåller både forskning, klinik och föräldraskap.

Sara Hedbäck